

מדינת ישראל
משרד המשפטים
State of Israel
Ministry of Justice

Deputy Attorney General (International Law)

המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט בין-לאומי)

תאריך: 30 ינואר, 2022

ח' שבט, תשפ"ג

לכבוד:

עו"ד גלי בהרב-מיארה

היועצת המשפטית לממשלה

הנדון: ע"א 48401-03-22 רמי לוי נ' מועצת זכויות האדם של האו"ם – חסינות ארגון האו"ם

1. ההליך שבנדון הינו ערעור על פסק דין של בית המשפט השלום בירושלים בתביעת לשון הרע שהוגשה על ידי שתי חברות מקבוצת רמי לוי נגד מועצת זכויות האדם של האו"ם ונציבת האו"ם לזכויות אדם, על רקע פרסום רשימת חברות הפועלות בשטחי יהודה ושומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן. אנו מלווים את הפרקליטות בטיפול בתביעה מזה כשנתיים, יחד עם משרד החוץ.
2. בינואר 2022 בית משפט השלום בירושלים מחק את התביעה מטעמי חסינות האו"ם ומוסדותיו, לאחר שהוגשה הודעה מטעם היועץ המשפטי לממשלה דאז, לפיה הוא לא מצא לנכון להתייבב להליך, "מן הטעם שהדין בכל הקשור לשאלת קיומה של חסינות לנתבעות הוא ברור". התובעות הגישו ערעור על פסק דין זה לבית המשפט המחוזי בירושלים, ובהחלטה מיום 7.12.2022 נקבע כי "ככל שהיועמ"ש מעוניין ליטול חלק בערעור או להוסיף דברים על אלה שמסר, עליו להודיע על כך בתוך 60 ימים". המועד להגשת הודעה לבית המשפט, ככל שיוחלט על כך, הוא ביום 5.2.2023.
3. נתיבי הפעולה האפשריים בתגובה להחלטת בית המשפט המחוזי כוללים: הימנעות מהתייבבות בהליך ומהגשת הודעה; הגשת הודעת אי-התייבבות בנוסח דומה להודעה שהוגשה לבית משפט השלום; או התייבבות בהליך והגשת עמדה מפורטת בדבר הוראות הדין הישראלי והדין הבין-לאומי לגבי חסינות האו"ם ונציבת זכויות האדם. ברקע לכך עומדים שיקולים שונים, כאשר מחד, התייבבות בהליך כרוכה ברגישות מדינית, כפי שיפורט להלן, ומאידך, הסרת חסינות האו"ם בבית משפט בישראל תיתפס כהפרה של המחויבות של ישראל לפי המשפט הבין-לאומי והיא אף עלולה לגרום לאו"ם לפנות לקבלת חוות דעת מייעצת מבית הדין

דרך מנחם בגין 125, ת.ד. 7377 תל אביב 67012 טל' 03-7634152 פקס 03-7634706

P.O. Box 7377 Tel-Aviv 67012 Tel: 972-3-7634152 Fax: 972-3-7634706

E-Mail: international@justice.gov.il

הבין-לאומי לצדק בעניין, בהתאם להוראות האמנה בדבר זכויות יתר וחסינויות לאו"ם משנת 1946, שישראל היא צד לה.

א. רקע – ההליך בפני בית משפט השלום

4. בפרשה שבנדון שתי חברות מקבוצת רמי לוי הגישו לבית משפט השלום בירושלים תביעת לשון הרע על סך 279,869.6 ₪ נגד מועצת זכויות האדם של האו"ם ונציבת האו"ם לזכויות אדם (גבי מישל באטשלט). תביעה זו נסבה על הכללת שמן של התובעות ברשימה של 112 חברות הפעולות בשטחי יהודה ושומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן, כחלק מ"מאגר מידע" (database) שפרסמה מועצת זכויות האדם (הידוע כ"רשימה שחורה"). נטען כי הפרסום מהווה לשון הרע, בכך שהוא נועד להכפיש את שמן של התובעות ולפגוע בהן כלכלית, וכן כי הוא מונע ממניעים גזעניים. כתב התביעה מתייחס בין היתר לתנועת החרם על ישראל (BDS) וגם להטיה ארוכת השנים של מועצת זכויות האדם של האו"ם נגד ישראל.

5. באשר לחסינות האו"ם, נטען כי מאחר שהאו"ם פעל במקרה זה בניגוד לעקרונות מגילת האו"ם ומטרותיה, הוא לא נהנה מחסינות. התובעות טענו כי ישנו חריג לחסינות האו"ם במקרה שהוא חרג מסמכותו (כלומר, פעל בניגוד לעקרונות מגילת האו"ם ומטרותיה), וכי חריג זה מתקיים בנסיבות העניין שכן הרשימה הורכבה, לכאורה, ממניעים גזעניים. נטען, בין היתר, כי הרשימה אינה כוללת אף חברה בבעלות ערבית-ישראלית הפועלת בשטחים שבמחלוקת, וכי לא פורסמו רשימות דומות ביחס לשטחים אחרים ברחבי העולם הנמצאים במחלוקת.

6. בית משפט השלום (כב' השופט גד ארנברג) החליט כי בהליך קיימת שאלה מובנית של חסינות וכי יש מקום לקבל את התייחסות היועץ המשפטי לממשלה לטענת התובעת להיעדר חסינות לפני מתן פסק דין.¹

7. לקראת גיבוש העמדה מטעם היועץ המשפטי לממשלה, הוכנה על ידינו חוות דעת מקיפה בדבר המצב המשפטי בישראל ובעולם ביחס לטענה כי כאשר האו"ם, או פקיד של האו"ם, חורג מסמכותו הוא אינו נהנה מחסינות. בדיקת הדברים העלתה כי האו"ם נהנה מחסינות מלאה בהתאם למחויבויות של מדינת ישראל במשפט הבין-לאומי ועל פי הדין הישראלי, ולא נמצא בסיס לטענה כי החסינות אינה חלה מקום בו נטען לפעולה בהיעדר סמכות. לפירוט מלא של המצב המשפטי נפנה לחוות דעתנו ליועץ המשפטי לממשלה דאז בדבר "חסינות האו"ם וטענת חריגה מסמכות – ת"א 34539-08-20 (שלום י-ם) רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ נ' מועצת זכויות האדם של האו"ם" מיום 22.2.2021 המצ"ב כנספח א'.

8. בתמצית, סעיף 105 למגילת האו"ם משנת 1945 קובע את העקרון של חסינות הארגון, והאמנה בדבר זכויות יתר וחסינויות לאו"ם משנת 1946 (להלן: "האמנה"), שישראל צד לה, מפרטת את החסינויות וזכויות היתר של ארגון האו"ם ועובדיו. הוראות מהאמנה אומצו אל תוך המשפט הפנימי החל בישראל באמצעות פקודת החסינויות וזכויות היתר של האומות המאוחדות, 1947, ובאמצעות צו החסינויות וזכויות היתר של האומות המאוחדות, 1947 שהותקן מכוחה. מדובר בחסינות מלאה מפני "תביעה לדין ופעולה משפטית" והיא מיושמת

¹ ת"א 34539-08-20 רשת חנויות רמי לוי שיווק השקמה 2006 בע"מ ואח' נ' מועצת זכויות האדם של האו"ם ואח'.

באופן עקבי על ידי בתי המשפט בישראל, אולם למיטב ידיעתנו בית המשפט העליון טרם נדרש לעניין בפסקי דין.² מועצת זכויות האדם היא אורגן משנה של העצרת הכללית של האו"ם וכזאת, היא נהנית מזכויות היתר והחסינויות המוענקות לאו"ם עצמו מכוח מגילת האו"ם והאמנה.

9. לא נמצא בסיס לטענה כי החסינות אינה חלה מקום בו נטען לפעולה בהיעדר סמכות. האו"ם נהנה מחסינות מלאה בהתאם למחויבויות של מדינת ישראל במשפט הבין-לאומי ועל פי הדין הישראלי. רק הארגון עצמו, באמצעות מזכ"ל האו"ם ובאופן מפורש, יכול לוותר על חסינותו.

10. מבחינת חסינות נציבת האו"ם לזכויות אדם, נמצא כי האמנה מעניקה חסינות לפקידי האו"ם מפני פעולות משפטיות על מעשים שנעשו תוך מילוי תפקידם, אך הוראות אלה לא עוגנו בדין הפנימי. עם זאת, מעבר לחסינות זו של עובדי האו"ם, בהתאם לאמנה, נציבת זכויות האדם של האו"ם, בהיותה פקידה בכירה מאוד בדרגת Under Secretary-General, נהנית מחסינות המקבילה לחסינות דיפלומטית וניתנת למזכ"ל האו"ם ופקידים בדרגת "עוזרי מזכ"ל". מדובר בחסינות כמעט מלאה (בכפוף לחריגים שאינם רלוונטיים לעניין זה). זאת, כל עוד מזכ"ל האו"ם לא ויתר על חסינותה במפורש. לחסינות דיפלומטית מעמד של משפט בין-לאומי מנהגי ובתי המשפט בישראל הכירו זה מכבר במעמדה המחייב במשפט הישראלי גם בהעדר עיגון בדין הפנימי של חסינות זו.³

11. על בסיס חוות דעתנו, הוכנה טיוטת עמדה מקיפה מטעם היועץ המשפטי לממשלה דאז, אשר מפרטת את הוראות הדין הישראלי והדין הבין-לאומי בדבר חסינות האו"ם ופקידיו לעיל ויישומן בנסיבות העניין. העמדה הייתה מקובלת על כל הגורמים המעורבים. נוסח טיוטת העמדה מצ"ב כנספח ב'.

12. בסופו של דבר, היועץ המשפטי לממשלה דאז החליט שלא להתייצב בהליך ולהגיש את העמדה האמורה. במקום זאת, הוגשה לבית המשפט הודעה מטעם היועץ המשפטי לממשלה לפיה הוא לא מצא לנכון להתייצב בהליך, "מן הטעם שהדין בכל הקשור לשאלת קיומה של חסינות לנתבעת הוא ברור". כן צוין כי לרשימת החברות שפרסמה מועצת זכויות האדם אין מעמד מחייב מבחינה משפטית, כפי שהובהר בחילופי אגרות רשמיות בין משרד החוץ למשרד היועץ המשפטי של האו"ם. נוסח העמדה שהוגשה מצ"ב כנספח ג'.

13. בפסק דין מיום 17.1.2022 בית משפט השלום בירושלים מחק את התביעה מטעמי חסינות האו"ם ומוסדותיו, בהתחשב בהודעה שהוגשה מטעם היועץ המשפטי לממשלה דאז ביחס

² ברי"ע (י-ם) 3093/07 מהלוס נ' UNTSO (פורסם בנבו, 15.8.2007); עב' 1650/07 (בש"א 1093/09) בוטטאמי נ' UNRWA (פורסם בנבו, 03.03.2009); תע"א (י-ם) 1987-09 ופאא חמוד נ' UNDP (פורסם בנבו, 01.01.2011); ת"א 20504/08 זגורנה נ' UNDP (פורסם בנבו, 07.05.2013); ס"ע (י-ם) 50899-11-13 שישתאווי נ' UNDP (פורסם בנבו, 23.03.2015); ע"ע (ארצ'ל) 4226-03-13 איוב נ' אונר"א (פורסם בנבו, 24.11.2015); סע"ש (י-ם) 4146-10-15 מיזיאד נ' אונט"ס (פורסם בנבו, 10.04.2016); סע"ש 48608-11-15 קנאזע נ' UNDP (פורסם בנבו, 22.08.2016); ס"ע (י-ם) 50233-03-13 אלמצרי נ' אונר"א (פורסם בנבו, 15.12.2016); סע"ש 21130-03-18 אבו קבע נ' UNRWA (פורסם בנבו, 17.06.2018); סע"ש 37401-11-19 דסוקי נ' WORLD FOOD PROGRAM WFP (פורסם בנבו, 13.09.2020). יצוין כי סוגיית חסינות האו"ם הובאה בעבר בפני בית המשפט העליון, אם כי פסקי הדין עצמם אינם כוללים אמירות מפורשות לגבי החסינות. בפסק הדין בע"א 4433/11 פלונית (סג"ה איברהים) נ' בית החולים לילודות אגודת הסהר האדום (לא פורסם, 05.12.2012), אשר ליוונו את הטיפול בו, ביהמ"ש העליון מחק את הערעור בהסכמת המערער בעקבות המלצת ביהמ"ש. מפרוטוקול הדיון החסוי עולה בבירור כי בית המשפט מכיר בחסינות האו"ם. גם בבג"ץ 8784/18 יעקב איוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.12.2019), שעסק בחסינות האו"ם ואת הטיפול בו ליוונו, העתירה נמחקה בהסכמת העותר.

³ ע"א (ת"א) 4289/98 שלומית שלום נ' היועץ המשפטי לממשלה (פורסם בנבו, 10.10.1999); הלכה זו אושרה מספר פעמים בפסיקה, למשל בת"א (ת"א) 22065-11-17 ששו נ' שגרירות הרפובליקה העממית של סין בישראל (פורסם בנבו, 03.09.2020).

לחסינות זו והיעדר התוקף המשפטי של הרשימה האמורה. פסק הדין של בית משפט השלום מצ"ב כנספח ד'.

ב. הערעור בפני בית המשפט המחוזי

14. כאמור, התובעות הגישו לבית המשפט המחוזי בירושלים ערעור על החלטת בית משפט השלום למחוק את התביעה. בהחלטה מיום 7.12.2022 בית המשפט המחוזי (כב' השופט אריה רומנוב) קבע כי "ככל שהיועמ"ש מעוניין ליטול חלק בערעור או להוסיף דברים על אלה שמסר, עליו להודיע על כך בתוך 60 ימים". ההחלטה של בית המשפט המחוזי מצ"ב כנספח ה'.

15. בערעור חוזרות התובעות על טענותיהן ביחס לחריגה מסמכות האו"ם וכי בשל כך האו"ם לא יכול ליהנות מחסינות בנסיבות העניין. בנוסף, נטען כי פסק הדין של בית משפט השלום אינו מנומק כדין וכי בית המשפט נמנע מ"להפעיל שיקול דעת עצמאי". לטענת המערערות, החלטת בית המשפט לא נומקה כראוי ואינה משקפת הפעלת שיקול דעת על ידי בית המשפט, שכן היא מסתכמת בהפניה להודעת היועץ המשפטי לממשלה בלבד, וזאת בניגוד לנדרש בתקנות סדר הדין האזרחי. בנוסף, נטען כי מהודעת היועץ המשפטי לממשלה עולה כי משרד החוץ "התחייב" לתמוך בחסינות האו"ם במסגרת השיח מול היועץ המשפטי של האו"ם (שהובא בהודעה). לטענת התובעות, יש בכך כדי לכבול לכאורה את שיקול דעת בית המשפט, שכן לא הודגש מפורשות בפני היועץ המשפטי של האו"ם כי ההחלטה בדבר חסינות האו"ם נתונה לסמכות בית המשפט. באשר לתוקף המשפטי של רשימת החברות, לטענת המערערות אין בכך כדי להשליך על טענת לשון הרע ועל טענת היעדר החסינות.⁴

ג. חלופות אפשריות לתגובה מטעם היועצת המשפטית לממשלה

16. להערכתנו, ככל שבית משפט בישראל יפסוק כי לאו"ם או לנציבת זכויות האדם אין חסינות בהליך שבנדון או שיינתן נגד האו"ם או נגדה פסק דין בהעדר הגנה, הדבר ייתפס כהפרה של מחויבויותיה של מדינת ישראל על פי הדין הבין-לאומי.⁵ לפי סעיף 30 לאמנת זכויות היתר והחסינות של האו"ם, מחלוקת המתעוררת בין האו"ם ומדינה חברה תובא בפני בית הדין הבין-לאומי לצדק לקבלת חוות דעת מייעצת וחוות הדעת אשר תינתן על ידי בית הדין תקובל על הצדדים כמכרעת.⁶ לפיכך, במצב דברים זה עשוי האו"ם לפנות לקבלת חוות דעת מייעצת מבית הדין הבין-לאומי לצדק בעניין.

⁴ פרק ג' לכתב הערעור.

⁵ להשלמת התמונה נציין כי בעבר בית המשפט בישראל לא העניק חסינות לאו"ם, בהחלטה חריגה אשר בוטלה בסופו של דבר. בת"א 5234/03 (בש"א (י-ם) 4262/04) **סיראגיניאן נ' UNTSO** (נבו 30.1.2005), המוזכר בפסקה 17 לערעור, בית המשפט המחוזי בירושלים קבע כי לא עומדת חסינות לאו"ם. פסק דין זה בוטל בהסכמת הצדדים בהחלטת בית המשפט העליון בע"א 2346/05 **היועץ המשפטי לממשלה נ' ראובן פאול סיראגיניאן** (נבו 29.3.2005). לפיה "**לבקשת הצדדים, ניתן בזה תוקף של פסק דין להסדר המצ"ב, המסומן "א". בהמשך לכך, מתקבל הערעור ומבוטל פסק הדין בת"א (י-ם) 5234/03 מיום 30.1.05, ובכלל זה החלטות הביניים שבתיק. כן יבוטל פסק הדין שניתן בהעדר הגנה ביום 17.02.05**". כאמור, חסינות האו"ם יושמה על ידי בית המשפט בישראל בשורה ארוכה של פסקי דין.

⁶ סעיף 30 לאמנת זכויות היתר והחסינות של האו"ם קובע כי: "כל מחלוקת הנובעת מפירושה או מהפעלתה של האמנה הזאת תובא לפני בית הדין הבין-לאומי לצדק, חוץ ממקרה שהוסכם עליו בין הצדדים להיזקק לדרך אחרת של יישוב המחלוקת. נפלה מחלוקת בין ארגון האומות המאוחדות לבין חבר הארגון, תוגש בקשה לחוות-דעת מייעצת בכל שאלה משפטית הכרוכה בכך, בהתאם לסעיף 96 של המגילה ולסעיף 65 של חוקת בית הדין. חוות הדעת של בית הדין תקובל על הצדדים כדעה מכרעת".

17. לצד זאת, ההליך כרוך ברגישות מדינית בשל נושא התביעה, פרסום על ידי מועצת זכויות האדם של האו"ם של רשימה של חברות (רובן המכריע ישראליות) הפעולות בשטחי יהודה ושומרון, מזרח ירושלים ורמת הגולן, והקישור שנעשה בין פרסום זה לבין הפרות נטענות של זכויות אדם ולתנועת החרם נגד ישראל (BDS).

18. לאור זאת, ישנן מספר חלופות לאופן התגובה האפשרי לערעור של חברות רמי לוי על פסק הדין של בית משפט השלום:

א. להימנע מהתייצבות ומהגשת הודעה לבית המשפט – האפשרות הראשונה היא לא להתייצב בהליך ולא להגיש הודעה בעניין זה. בהחלטתו בית המשפט השאיר לשיקול דעת היועצת המשפטית לממשלה אם לקחת חלק בהליך או להוסיף דברים. בהתאם, ניתן שלא להגיש תגובה בהליך כלל. נתיב פעולה זה עלול להגביר את הסיכוי כי יינתן פסק דין לפיו לאו"ם או לנציבת זכויות האדם אין חסינות בנסיבות העניין. כאמור, הדבר עלול להוביל להפרה של המחויבות של ישראל לפי המשפט הבין-לאומי ובסופו של דבר אף להליך בפני בית הדין הבין-לאומי לצדק.

ב. הגשת הודעת אי-התייצבות בנוסח דומה כפי שהוגשה בהליך הקודם – האפשרות השנייה היא להגיש הודעה ברוח דומה להודעה שהוגשה מטעם היועץ המשפטי לממשלה דאז לבית משפט השלום, לפיה הוא לא מצא לנכון להתייצב בהליך, היות והדין בדבר קיומה של חסינות לנתבעות הוא ברור. הודעה זו מאפשרת להפנות למסגרת המשפטית הרלוונטית, ללא נקיטת עמדה מפורשת לגופו של עניין ותוך שמירה על רגישות מדינית. ניתן לבחון שימוש בנוסח זה לזה שהוגש בעבר או לנסח הודעה מעודכנת עם דגשים דומים. יודגש כי גם לפי חלופה זאת יש חשש כי בית המשפט יפסוק כי לאו"ם אין חסינות, על כל המשתמע מכך.

ג. התייצבות בהליך והגשת עמדה מפורטת – האפשרות השלישית היא להתייצב בהליך ולהגיש לבית המשפט המחוזי עמדה המפרטת את הוראות הדין הישראלי והדין הבין-לאומי ביחס לחסינות האו"ם ויישומן בנסיבות העניין. כפי שצוין לעיל, עמדה כאמור הוכנה לצורך ההליך בבית משפט השלום והייתה מקובלת על הגורמים הרלוונטיים. הגשת עמדה זו תבהיר לבית המשפט באופן ברור את המצב המשפטי ואת עמדת היועצת המשפטית לממשלה בעניין זה, והיא מצמצמת באופן משמעותי את הסיכוי כי בית המשפט לא יכיר בחסינות האו"ם.

ד. עמדות הפרקליטות ומשרד החוץ

19. לעמדת פרקליטות מחוז ירושלים, המובילה את הטיפול בתיק, מומלץ להגיש את העמדה המלאה שהוכנה בשעתו להגשה לבית משפט השלום. להלן התייחסותו של משה וילינגר, הפרקליט המטפל בתיק, שהינה על דעת פרקליטת המחוז, הגב' כוכבית נצח דולב:

"נסביר בקצרה שלפי ההחלטה אנחנו מבינים שביהמ"ש מציע לנו ומזמין אותנו להרחיב את הדברים שמסרנו לביהמ"ש קמא לאור הטענות בערעור והעובדה כי כעת מדובר בערכאה גבוהה יותר עם כל המשמעות של הדבר. לאור האמור אין מניעה ואפילו רצוי שנרחיב את הדברים שמסרנו בשעתו לבית המשפט. כמו כן, במידה ונחליט שלא להתייצב או שלא להביא את מלוא

עמדתנו והתיק יגיע לבית המשפט העליון – באמצעות רמי לוי או באמצעותנו לאחר שהתביעה תתקבל באופן מלא או חלקי - לא נוכל להביא את מלוא עמדתנו לבית המשפט העליון מאחר שאם נחליט שלא להתייצב אנחנו מתקשים לראות איך נוכל בנסיבות אלה לבקש לערער במקרה בו ביהמ"ש הציע לנו להתייצב והחלטנו בשתי ערכאות קודמות שלא להתייצב. אם נבחר להתייצב ולא להביא את מלוא עמדתנו לא נוכל לעלות טענות חדשות במסגרת הליך בבית המשפט העליון".

20. לעמדת אגף משפט במשרד החוץ, לנוכח הנסיבות מומלץ להגיש הודעת אי-התייצבות, כפי שנעשה בבית משפט השלום. להלן התייחסותם: "לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי של משרד החוץ, אנו סבורים שבהינתן מכלול הנסיבות הקשורות בתיק ובכלל, אין היתכנות להמלצה שהיועצת המשפטית לממשלה תתייצב בהליך. לצד זאת, אנו בהחלט שותפים לחששות כפי שהוצגו על ידי הפרקליטות. במצב הדברים, נבקש לבחון יחד אתכם מה כן ניתן להודיע לבית המשפט במסגרת הודעה מטעם ב"כ היועצת המשפטית לממשלה, כפי שנעשה בבית משפט השלום".

ה. סיכום והמלצה

21. לסיכום, ישנן מספר חלופות לתגובה לערעור של חברות רמי לוי על מחיקת תביעתם נגד מועצת זכויות האדם של האו"ם ונציבת זכויות האדם של האו"ם על ידי בית משפט השלום, כאשר ברקע עומדים שיקולים ביחס למחויבויות של ישראל לפי המשפט הבין-לאומי, על כל המשתמע מכך, לצד שיקולים שעניינם רגישות נושא התביעה.

22. לאור האמור לעיל, המלצתי היא לפעול בהתאם לחלופה השנייה ולהגיש לבית המשפט הודעת אי-התייצבות בנוסח דומה לזו שהוגשה בהליך הקודם. יחד עם זאת, אני ממליץ לשקול הרחבה מסוימת בפירוט העמדה לאור העובדה שמדובר בערכאה גבוהה יותר, בשים לב לעמדת הפרקליטות. כאמור, הודעה מעין זו מאפשרת להפנות את בית המשפט למסגרת המשפטית הרלוונטית, מבלי לנקוט עמדה מפורטת ותוך שמירה על רגישות מדינית.

23. נודה להנחייתך באשר לנתיב הפעולה המתאים. ככל שיש צורך בדבר אציע לשקול לקיים דיון בראשותך על מנת להכריע בין החלופות השונות.

בברכה,

ד"ר גיל-עד נועם,

המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט בין-לאומי)

העתק:

עו"ד אורית קוטב, המשנה לפרקליט המדינה (עניינים אזרחיים)

עו"ד כוכבית נצח דולב, פרקליטת מחוז ירושלים (אזרחי)

עו"ד משה וילינגר, פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

עו"ד יעל ויינר, ראש תחום (משפט בין-לאומי), המחלקה למשפט בין-לאומי בייעוץ וחקיקה